

Tak, jak wskazaliśmy już w poprzedniej katechezie na temat pateny, prawo liturgiczne precyzuje: także kielich mszalny powinien być wykonany z materiału szlachetnego, a czasza od wnętrza pozłocona. Mogą to być materiały trwałe i takie, które w powszechnym przekonaniu są materiałami szlachetnymi, np. z kości słoniowej lub z jakiegoś twardego drewna. Pierwszeństwo należy zawsze przyznawać tworzywom, które się łatwo nie łamią ani nie ulegają zniszczeniu. Kielich jest przeznaczony do przechowywania Krwi Pańskiej dlatego też jego czasza musi być wykonana z takiego materiału, który nie wchłania płynów.

Kielich, który przeznaczony jest do używania w liturgii błogosławi się w czasie Mszy świętej. Kapłan odmawia wówczas modlitwę: *„Panie, Boże, z radością składamy na Twoim ołtarzu nowy kielich do sprawowania Ofiary Nowego Przymierza. W tych naczyniach ofiarujemy i z nich przyjmujemy Ciało i Krew Twojego Syna. Niech one uświęcą ten kielich. Prosimy Cię, Panie, abyśmy składając Najświętszą Ofiarę, na ziemi czerpali moc z Twoich sakramentów i zostali przepojeni Twoim Duchem, aż w królestwie niebieskim razem ze Świętymi będziemy mogli zasiąść do wieczystej uczy z Tobą. Tobie chwała i cześć na wieki”*.

Kielich w czasie przygotowania darów zostaje napełniony winem i odrobiną wody i w modlitwie błagalnej ofiarowany Bogu, aby ten dar winnego krzewu i pracy rąk człowieka stał się dla nas napojem duchowym. W czasie Modlitwy Eucharystycznej kapłan wypowiada słowa konsekracji wina i unosi kielich nad ołtarzem, aby wierni adorowali w chwili ciszy postać Najświętszej Krwi Pana naszego Jezusa Chrystusa. To jest ten szczególny moment naszej adoracji, gdzie ważna staje się modlitwa serca, a nie warg oraz wzrok skupiony na kielichu, który nas przybliży do samego Boga. Na zakończenie zaś Modlitwy Eucharystycznej celebrans wypowiada słowa modlitwy pochwalnej, że wszystko dokonuje się przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, i podnosi wysoko patenę z Ciałem Pańskim i kielich z Krwią Pańską. W jedności z tą modlitwą i w duchu uwielbienia odpowiemy AMEN, jako znak naszego wyznania wiary w obecnego pośród nas Boga, ukrytego pod postaciami eucharystycznymi. Po raz ostatni zostanie nam ukazany kielich z Krwią Pańską w obrzędach komunii, kiedy usłyszymy słowa modlitwy: Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

Kielich jest więc znakiem szczególnym dla całego zgromadzenia i dlatego domaga się z jednej strony wielkiej godności, uszanowania, a z drugiej strony naszego duchowego zjednoczenia z Bogiem w zbliżaniu się do tajemnicy Eucharystii.

Kiedy dziś w czasie Mszy świętej będziemy patrzeć na ołtarz i na kielich, w którym znajduje się postać Krwi Pańskiej, przypomnijmy sobie słowa Psalmu i niech one staną się naszą modlitwą:

„Podniosę kielich zbawienia i złożę ofiarę pochwalną.

Czym się Panu odpłacę

za wszystko, co mi wyświadczył?

Podniosę kielich zbawienia

i wezwę imienia Pana”. (Ps 116 B)